

madame

madame

madame

S C H R I K K E L N U M M E R

Kaas & Brood

VOOR OLOFSPOORTERINNEN

Redaktie : R. Künzel, F. van Willigen en D. van Weerlee
Redaktie-adres : F. van Willigen, Jekerstraat 71''''

No. 33

februari

1960

Zoals wij reeds verwacht hadden, stroomde de kopij van damesleden ons op 29 februari van alle kanten toe. Juist toen wij ons opmaakten dit alles in onze kluizen te bergen, werden de grendels van de redaktieburelen ruw verbroken en stormde een schare opgewonden vrouwen binnen. Al spoedig zaten wij gekneveld in onze stoelen en moesten machteloos toezien hoe dit nummer werd samengesteld. Tenslotte werden wij geprest onze dank hierover te uiten, hetgeen wij hierbij gedaan hebben.

A . S . V . A

LEDENRAADS -

VERKIEZINGEN

15 - 16 - 17 maart

OLOFSPOORTERS STEMMEN l i j s t OLOFSPOORT

Olofspoorsters stemmen LIJST Olofspoort 15-16-17 maart. Olofspoorterinnen stemmen LIJST Olofspoort 15-16-17 maart.

N A C H T L I E D.

Het is nacht. (bis)

Night in Tunesia, een tof nummer zegt Gijs. Maar Ineke vindt er niets aan.

Nou ik bedoel goed dan, ik zal het je niet uitleggen maar probeer wel iets te versieren, als ik mijn reiskosten maar terugkrijg.

Overigens heb ik niet best gespeeld geen kick weet je het hing er niet in. Ik krijg geen kick van die trompettist hoe heet hij Piet weet ik veel.

Honger maakt rauwe bonen zoet voeruit dan maar een warm worstje wat blijft die taxi lang weg jij hebt gelukkig niets te dragen toch niet gek als je zo'n klein fluitje speelt het einde !

Dat zwarte meisje leek erg op het mijne maar die slaapt al zeven uur kijk de zon komt al op wat ziet die Maas anders grijs zeg die vent gaat vissen ook koud helemaal niet het einde.

Ik zal Zuidlijk op klarinet nemen volgende week het betaalt goed ze zijn de tunnel aan het schoonmaken daar gaat een bus ik denk de eerste.

Dat

Wordt

UITSLAPEN VANMIDDAG !

Ruud Kuyper

L A R E N C O N T R E .

ce matin, j'ai rencontré
un peuplier
tout frémissant
de lumière et de vent
tout bruissant
de ses mille feuilles laquées,
tout étonné du printemps.

Sonja Pos

LIJST Olofspoort 15-16-17 maart. Olofspoorters stemmen LIJST Olofspoort 15-17

uit "zomerseizoenen van woorden" van rézy :

V R O E G

een wit verkeersbord boven groene velden
wat vogels en een slapend paard
een grijze boer zegt goeiendag
een fluitende jongen op een groentekar

Gemeente Heusden goeienmorgen !

Sint Isidorus is al op
drie koeien aan een harig touw
een roodbruin paard onder de grijze nevel

Gemeente Heusden goeienmorgen.

een fluitende jongen op een groentekar
wat vogels en een slapend paard

ik wil

je ruitenwisser zijn

de regens van je droefheid

doen verdwijnen

je onophoudelijk

vreugde doen

zomer '56

L I F T E N

De zon scheen. Vanuit de deuropening keek zijn vrouw hem na. Hij vond alles zo fijn, dat zelfs de nette nieuwbouwstraat hem deze morgen vertrouwd voorkwam. -Ik loop nog aardig recht-op voor een harde werker als ik, dacht hij. Hij besepte blijmoedig dat de ogen van zijn vrouw hem volgden. In zijn tevreden stemming vergat hij, dat zij hem geen bromfiets gunde.

Meestal liep hij in een diep medelijden met zichzelf verzonken naar zijn werk. - Moet ik mijn kostbare leven aan liften wijden ?, dacht hij dan grimmig. Liften, gebouwen, rechte kokers, - Maar ja, wat wil je, zei hij wel eens tegen een meelopende collega, - te oud om te veranderen, hè. Liften net zo lang tot ik de pijp uitga. De koker uit om zo te zeggen. Man, ik ga liftend naar mijn begrafenis, haha !

Tegen tien, door de kaneraadschap met anderen, verbeterde zijn stemming soms een beetje. Om half zes was hij moe. Naar huis, boord los, bretels onlaag, zijn krantje lezen (- Ssst, kijk eens achter je : Vader slaapt.) Op tijd naar bed, om zeven uur op. Zelden had hij iets aan zijn vrouw; meestal waren zij beiden te moe.

Het nieuwe gebouw was in de Jupiterlaan. - Nette buurt, vond hij, - mooie huizen. Hij trof alleen De Vries aan.

- Morgen Willemse.

- Waar is Klein ?

- Ziek, we zijn met z'n tweeën.

- Verdomme, maar was nog steeds te vrolijk om het te menen, hij liep zelfs te neuriën : - Djumba, djumba, djumba

De lift kwam die dag klaar. De Vries ging al om vijf uur naar huis. - Mooi liftje, dacht Willemse. Hij voelde zich van binnen voldaan. Dat had hij altijd als er weer een klaar was, maar deze was toch wel erg mooi. Hij was er eigenlijk een beetje verliefd op. Hij schoof de deur open - mooi rollend geluid - en stapte erin. Hij ademde tegen het glas en veegde het weer schoon. Toen drukte hij op 4.

Met een nauwelijks merkbare schok zette de lift zich in beweging. Toch ging het vrij snel. De eerste etage was hij al voorbij en nu zag hij de tweede onder zich verdwijnen. De derde ---- de lift stopte opeens - tussen de tweede en derde etage in. Willemse drukte op 4, toen op 3, op parterre. Daarna

driftig op de s van souterrain.

Hij bleef morrelen tot half zeven. Toen begon hij vermoeid naar zijn vrouw te verlangen en naar de lofprak die voor hem klaar zou staan. Van acht tot half negen schreeuwde hij en bonkte tegen de deur en huilde als een kleine jongen.

- Morgen is het zaterdag, wist hij, - dan komt de baas zeker niet, zondag niet en maandag ? Maandagmiddag misschien. Voor die tijd ben ik dood, dacht Willemse, - toch vamit de kokér in het graf, haha !

Hij ging op de grond zitten met opgetrokken knieën, begon te denken. Zijn vrouw, zijn kinderen, zijn collega's en zijn schaarse vrienden : zij stonden ergens in de hoogte; zij hadden hun nette kleren aan en strooiden bloemen in de liftschacht. Hij was duizelig, voelde zich misselijk. Hij wist niet meer of hij in een kleine ruimte was waarvan de muren hem streefden--steeds groter werd zijn hoofd dat de hele ruimte scheen te vullen -- of in een grote zaal waarin hij kon springen en met wijde gebaren in zijn volle lengte dansen.

Hij werd wakker toen de lift zakte. Hij opende zijn ogen, krabbelde overeind en deed de deur open. Voor hem waren de bleke verbaasde gezichten van De Vries en zijn zoon.

- Ik wou onze lift even laten zien, stamelde De Vries.
- Het is een mooie, knikte Willemse, - maar ze werkt nog niet zo goed.

Gebogen, naar de grond kijkend, begon hij naar huis te lopen.

Lisette Lewin

gedichten enzo van inez :

fleur du lit

hij had kosten noch moeiten gespaard
en tenslotte met de geëmancipeerde vrouw gepaard
eindelijk was ze gezwicht
voor zijn overwicht
met een triomfatorslach
stapte hij op de witte vacht
voor het bed, waar hij finaal bezweek
toen ze zei dat hij op haar zoontje leek.

claus

inleiding tot een zeer grote leegte :
een kunstmoeder baart kunstig
een moeder was de kunst van het baren machtig
de moeder van de kunst baarde laatst kennelijk te krachtig
zodat er kunst kwam zonder handen
nabeschouwing :
hugo claus is een hond (hij zegt het zelf)
doch gooi hem geen been toe
hij zal het verpesten

hij of zijn kind

een schrille kinderstem
roept hij in mij
te laat voor heden
en groene gebeden
die mij koud laten
stort hij in mij uit
een eigen - kinder - stem
maakt hij in mij
wat is de reden
wie is het kind
dat ik in mij vind

Arterinnen stemmen LIJST Olofspoort 15-16-17 maart. Olofspoorters stemme.

dat die man
zo destructief
zo superieur
mijn mededogen
kon opwekken
dat die man
zo doortrokken
van valse liefde
zijn zieleheil
met mij zag verrekken
dat verbaast mij zeer.

(van een onzer redacteuren :

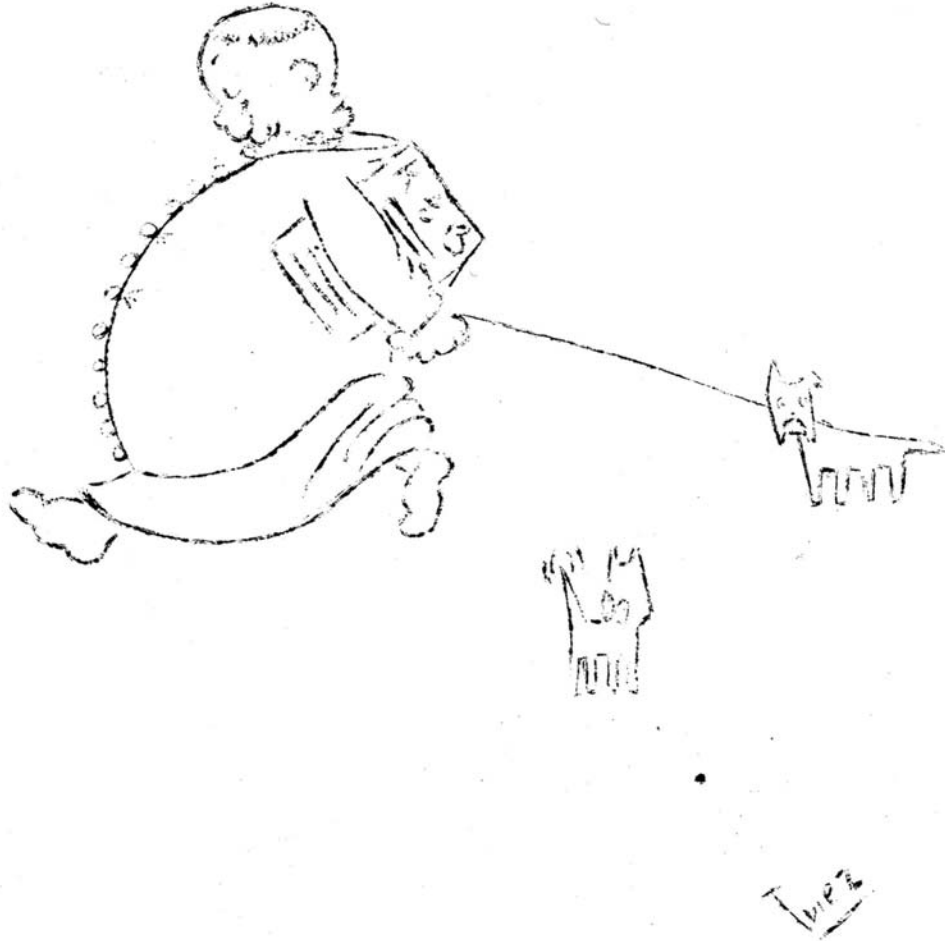
Jij bent het kleine meisje
je vingertjes zijn grijs
en je hebt mijn wenkbrauwen
weggepakt en in lucifersdoosjes
gestopt.
Jij bent het kleine meisje
dat mijn gezicht bloot heeft
achtergelaten.)

g a r n t

drie uren per week
eten wij met lange tanden
rose en gele soms groene
zuurtjes, voorgeproefd, ontdaan
van scherpe kantjes, tussen de nette oren
van deze propere, koene
professor ontstaan
hij koestert in bleke handen
de zachte onderkin
hij houdt met open oogjes van zijn vrouw
en trapt met fluwelen voeten open deuren in

Z.

LIJST Olofspoort 15-16-17 maart. Olofspoorterinnen stemmen LIJST Olofspoort

Stem nou toch in je eigen belang op de L I J S T van Olofs-
poort tijdens de ASVA - ledenraadsverkiezingen op 15 -
16 en 17 maart;

ook

STENCILDRUK: WALIBIJ - AMSTERDAM

stemt L I J S T Olofspoort.